

Vefatının Yirminci Yılında

TÜRK HİKÂYESİNDE MİLLİ BENLİĞİN
SESİ: ŞEVKET BULUT¹Mustafa KARABULUT²

Türk edebiyatının kalemi güçlü hikâyecilerinden Şevket Bulut 20 yıl önce (17.09.1996) vefat etti. Ruhu şad olsun!

Hikâyelerini “milliyetçi, ruhçu” bir anlayışla yazdığını belirten Şevket Bulut, Anadolu insanının gerçeğini yakalamanın peşinde olduğunu söyler. O, sevgiye büyük önem vererek her şeyden önce insanları insan oldukları için sevdiğini belirtir. Bulut, hayatında din, mezhep, ideoloji ayrımı yapmamış ve bunu bir düstür olarak eserlerine de yansıtmıştır.

1. Hayatı

Bulut, Kilis'in Musabeyli bucağına bağlı bir köyde dünyaya gelir (31.07.1936). Babasının ismi Mehmet, annesinin Meryem'dir. II. Dünya Savaşı dolayısıyla babası askere alınan Bulut, ailesiyle birlikte 1944 yılında Sapkanlı köyüne taşınır. Yazarın babası, 1944 yılında “Kefensiz Ölümler” hikâyesinde de anlatılan bazı olaylardan dolayı genç yaşta mide kanamasından ölür. Şevket Bulut 1951'de Kilis Cumhuriyet İlkokulu'nu bitirir. İlkokulu bitirince 1952'de Devlet Yatılı Sınavı'nı kazanarak Adana Yapı Enstitüsü'nde okumaya başlar. Anadolu insanını okul yıllarında tanıyan Bulut, 1957 yılında okuldan mezun olur.

1952'de annesi vefat edince iki kardeşiyle birlikte anneannesinin yanında kalır. 1957-1959 yılları arasında Erzurum Teknikler Okulu'nda okuyarak inşaat teknikeri olur. Şevket Bulut, stajını Devlet Demir Yolları'nın Kars-Sarıkayış yöresinde inşa ettiği “Büyüktünel” inşaatında yapar. 1959'da mezun olduktan sonra Kahramanmaraş Millî Eğitim Müdürlüğü'nde inşaat teknikeri olarak çalışmaya başlar. 1970'te ise Kahramanmaraş Bayındırlık Müdürlüğü'nde görev alır. Görevi nedeniyle birçok ilçe ve köyü gezip görme imkânı bulan Bulut, meşhur âşıklarla tanışır. Ayrıca Ahmet Çıtak, Abdurrahim Karakoç, Hayati Vasfi Taşyürek, Hafız Rahmi, Bahaettin Karakoç, Ali Akbaş gibi tanınmış şairlerle samimiyet kurar.³

Şevket Bulut 1970 yılına kadar halk tarzında şiir yazarken bu yıldan sonra sadece hikâye yazar. 1982-1986 yılları arasında Sivas Yapı İşleri 16. Bölge

Müdürlüğü ile Sivas Bayındırlık ve İskân Müdürlüğü'nde görev yapan Bulut 1986 yılında emekli olur.⁴ Bulut, sanat hayatının son dönemi ile ilgili olarak 12 Eylül 1980 İhtilali'nin kendisinde büyük etkiler yaptığını, kendi benliğini yeniden değerlendirme imkânı bulunduğunu, 1985-1995 arasında hikâye yazmadığını söyler. Yazar, bu dönemi bir tefekkür devresi olarak değerlendirdikten sonra hikâye yazmaya yeniden başladığını söyler.

Şevket Bulut Kahramanmaraş'ta “Dergâh İnşaat Bürosu” adlı büroda taahhüt işleri ve teknik işler yapar. Bu dönemde yazmaya devam eden Bulut, üretken bir tempoyla çalışır. Bulut bu hususta şöyle der: “Ömrümün sonuna yaklaşmama rağmen edebî çalışmalarım da kendimi daha işin başında sayıyorum. Yazmak benim için büyük bir tutkudur. Hakk'ın rızasını, halkın sevgisini kazanmak için yazıyorum. Benim için geride bırakacağım en büyük miras kaleminin ürünleridir.”⁵

2. Hikâye Anlayışı

Şevket Bulut, 1970 yılında Hareket Dergisi'nde *Odacı Mehmet Efendi* adlı ilk hikâyesini yayımlar. 1971 yılında yayımlanan *Al Karısı* isimli ilk hikâye kitabıyla da ismini duyurmaya başlar. Yazarın sonra 7 hikâye kitabı daha yayımlanır ve toplamda sekiz hikâye kitabına ulaşılır:

Al Karısı (1971), İstanbul: Hareket Yayınları.

Sarı Arabalar (1974), İstanbul: Hareket Yayınları.

Dilek Çınarı (1975), İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı Yayınları.

Kefensiz Ölümler (1984), İstanbul: Dergâh Yayınları.

Baharı Göremeyen Çocuklar. (1996), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Sınırdaki Tarla (1996), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Yıkık Minare (1996), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

Derin Kuyu (2007), Kahramanmaraş: Dolunay Yayınları.

İlk hikâyelerinde daha çok gelenek-görenek, inançlar, köylünün yoksulluğu ve halk-aydın çatışmasını anlatan yazar; olgunluk döneminde ise ilk hikâyelerine bağlı olarak benzer konuları dile getirir. Son dönem hikâyelerinde ise hikâye tekniği daha da geliştirilerek hikâyeler arasında konu-anlatım bakımından bağlantı kurmak gerçekçi bir tarzda insanın dramını yansıtmaya çalışmıştır.

Bulut'un hikâyelerinde ele aldığı tema/izlek dünyasını şöyle özetleyebiliriz:

“*Al Karısı*'nda: Cahillik, evlilik, cinsellik, ihtiras, namus, inanç, örf ve adetler, kaçakçılık, sahtekârlık, Anadolu kadınının yaşantısı;

¹ Bu yazının hazırlanmasında şu eserden yararlanılmıştır: Mustafa Karabulut, Şevket Bulut, Hayatı ve Eserleri, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Yüksek Lisans Tezi, Elazığ 1997.

² Doç. Dr., Adıyaman Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Adıyaman. E-mail: mkarabulut@adiyaman.edu.tr

³ İbrahim Erşahin, Folklor Malzemesinin Modern Türk Hikâyesinde Kullanılması ve Şevket Bulut Örneği, Yüksek Lisans Tezi, 1996, Kahramanmaraş.

⁴ İbrahim Erşahin, age.

⁵ Ahmet Türk, “Şevket Bulut ile Yapılan Son Konuşma”, Dergâh, Edebiyat, Sanat, Kültür Dergisi, C. VII, S. 82. Aralık 1996.

Dilek Çınarı'nda: İnanç, kutsal değerler, soyluluk, ülkenin geri kalmışlığı;

Kefensiz Ölümler'de ölüm korkusu, pişmanlık, fırsatçılık, dürüstlük, rüşvet, görev bilinçsizliği;

Sınırdaki Tarla'da: Vatan sevgisi, manevi değerler, yanlış inançlar, çalışkanlık, iyilikseverlik, haksızlık, yardım severlik ve Anadolu insanının saflığı;

Yıkık Minare'de: Güneydoğu insanının gelenek görenek çizgisinde acılarını, umutlarını, inanç ve davranışlarını;

Baharı Görmeyen Çocuklar'da: Ana tema olarak Maraş olaylarını, ana temayı destekleyen yan tema olarak da namus, ihmalkarlık, güvensizlik ve komşuluk hakkını işlemiştir.⁶

Son hikâye kitabı *Derin Kuyu*'da ise köy yaşamı, evlilik, aile, yardımseverlik, inanç, yoksulluk vb. konular işlenir.

Özellikle son hikâye kitabı olan *Baharı Görmeyen Çocuklar*'daki tüm hikâyelerin temelinde "1978 Kahramanmaraş olayları" yer almaktadır. Yazarın hem kendisinin aynı şehirde yaşaması hem de Hasar Tesbit Komisyonu Üyesi olarak inceleme fırsatı bulması hikâyelerin gerçekçilik payını artırır. Eserin ilk hikâyesinden başlayarak son hikâyesine kadar Maraş olaylarının çıkış sebebi ve etkileri anlatılır.

Şevket Bulut görevli olarak çalıştığı dönem Maraş'ın 500'den fazla köyünü tanıma imkânı bulur. Bulut, bu yörelere ait kelime, deyim, menkıbe, hikâye ve folklor unsurlarını derler ve bunları hikâyelerinde büyük bir ustalıkla kullanır. "Şevket Bulut, sözlü ve yazılı kültürümüzün, halkımızın hayat, gelenek, inanç vb. tarihsel, toplumsal yapımızın asıl kurucu öğelerinin daha küçük yaştan itibaren, bilinçli bir şekilde ayırımında olmasa bile tam ortasından vurup geçen bir hayat yolunda yürümüştür. Doğu, Güney ve Güneydoğu bölgelerinin insanı, kültürel ve tarihsel birikimini, bizzat yaşayan bir tanık olarak küçük yaşlardan itibaren tanıma ve bu birikimle donanma şansını yakalamıştır."⁷

Şevket Bulut'un "Oynaş" ile "Kuyruğu Kesilen At" (Obalar ve Atlar ismiyle) isimli iki hikâyesi kısa metrajlı drama olarak filme alınmıştır. "Oynaş", 12 Mayıs 1977 tarihinde TRT televizyonunda gösterilmiştir. Ayrıca "Kuyruğu Kesilen At" isimli hikâye ise 1979-1980 yıllarında filme alınmıştır. Bulut'un "Eğitmen Bal Hasan" isimli hikâyesi tiyatroya uyarlanmıştır.⁸

Şevket Bulut'un en önemli ödülü Kayseri Sanatçılar Derneği tarafından, 1981 yılında, "yılın hikâyecisi" seçilmesidir. Şevket Bulut, Cumhuriyet

döneminin 100 önemli hikâyecisi arasında gösterilmiştir.⁹

Şevket Bulut'a göre toplumun yaşantısına eğilmeyen sanatçı başarılı olamaz. Bir sanatçının kalıcı eser verebilmesi için sağlam bir dünya görüşünün olması gerekmektedir. Bu ise "millî benliğe dönüşle" gerçekleşebilir, Bulut hikâyelerinde içinde yaşadığı toplumun yaşayışını, acılarını, dertlerini, sevinçlerini, gelenek-göreneklerini, inançlarını vb. hikâyelerinde kullanarak işe mahallilikten başladığını belirtir: "Ben mahallilikten milliliğe, millilikten ise evrensellığe gidileceği görüşündeyim... Hikâyelerimde Maraş, Gaziantep, Adana, Hatay, Malatya gibi geniş bir bölgeyi işlemeye çalışıyorum. Bilmediğim, görmediğim bir çevreyi ve insanlarını nasıl anlatırım? İnsan her yerde insandır... Önemli olan bir bölgeyi odak alarak onun kımıl kımıl yaşantısını verebilmek, dramını yakalayabilmektir..."¹⁰

Şevket Bulut'un hikâyeleri 1970-1996 yıllarındaki Kahramanmaraş ve çevresinin adeta bir fotoğrafıdır. "O tıpkı halk hikâyecileri gibi Kahramanmaraş'ın hikâyesini anlatmıştır. Yaşadığı ilin coğrafyasını adım adım gezmiş ve bu coğrafyayı bir gergef gibi ilmik ilmik işleyerek hikâyelerine mekân eylemiştir."¹¹

Şevket Bulut'un doğup büyüdüğü Kilis ve çevresinin insanıyla uzun süre yaşadığı ve görev yaptığı Kahramanmaraş ve havalisi insanının çilesini, acısını ve yoksunluklar içerisinde yaşadığı hayatı her türlü politik düşünceden uzak sade bir milliyetçilik, gerçekçilik ve ruhçuluk anlayışıyla dile getirdiği görülür. Şevket Bulut yaşadığı yörelerin kültür kaynaklarından beslenmiş, halk kültürünü sanatçı kişiliğinin potasında eriterek bir senteze ulaşmış ve bunları yeniden halkıyla paylaşmıştır. Şevket Bulut bu düşüncesi ve yazarlığıyla Anadolu'nun kültür değerlerini hikâyelerine aksettirerek bu değerlerin yok olmasını, unutulmasını engellemiş ve gelecek kuşaklara aktarılmasında büyük bir katkıda bulunmuştur.¹²

Kendisini, "ruhçu ve milliyetçi bir yazar" olarak belirtmiştir. Bulut'un bakış açısı ve yorum tarzı solcu yazarlardan farklıdır. Yazar, bu hususta şöyle der: "Dünya görüşüm, sanat anlayışımla solcu yazarlara benzediğimi sanmıyorum. Bekir Yıldız da kaçakçılık sorunlarına eğiliyor. "Kaçakçı Şahan"la "Oynaş" arasında mesaj ve yorum açısından hiçbir benzerlik bulamazsınız. Önemli olan yorum ve yazarın olaya bakış tarzıdır. Her yazar kendi dünya görüşüne uygun eserler

⁶ Ekrem Karadoğulları, Şevket Bulut ve Hikâyeciliği, A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Dergisi, Sayı: 33, Erzurum 2007, s.138-139.

⁷ Ömer Lekesiz, Yeni Türk Edebiyatında Öykü-4, Kaknüs Yayınları, İstanbul 2001, s.186.

⁸ İbrahim Erşahin, age.

⁹ Mustafa Karabulut, Şevket Bulut'un Hayatı ve Hikâye Anlayışı, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 12, Sayı: 2, Sayfa: 183-190, Elazığ 2002, s.186.

¹⁰ Ümit Fehmi Sorgunlu, Hikâyeci Şevket Bulut ile bir konuşma, Kayseri, Küçük Dergi Sayı: 12, Mayıs 1980.

¹¹ Ramazan Avcı, Şevket Bulut ve Kahramanmaraş, Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 33, Mayıs-Haziran 2007, s.10.

¹² Ekrem Karadoğulları, Şevket Bulut ve Hikâyeciliği A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, Dergisi, Sayı 33, Erzurum 2007, s.139.

verir. Yıldız bir Marksist ben ise ruhçu ve milliyetçi bir yazarım. Milletimin ruh yapısını, eğilim ve arzularını daha iyi biliyorum. Gerçekçilik solcuların inhisarında değildir. Gerçekçilik bir akımdır. Onu herkes kullanabilir. Ruhçu ve milliyetçi bir anlayışla da gerçekçilik hikâyelerimde uyguladığım işte budur.”¹³

Yazar, hikâyelerinde tarafsız bir bakış açısına sahiptir. Aleviler veya Alevilik üzerine kaleme aldığı bazı hikâyelerinde yapıcı bir tavır takınır. “Kuyruğu Kesilen At” adlı hikâyede milletimizi Alevi, Sünni diye ayırmanın yanlışlığı dile getirilir. “Hikâye, hemen hemen Şevket Bulut’un diğer eserleriyle de aynı özellikleri taşımasına rağmen zaman zaman onlardan farklılıklar gösteren, Bulut’un değişik teknikler uygulamaya çalıştığı ve yer yer kendi metodunun dışına çıktığı; gerek konusu ve kurgusu, gerekse üslubu ve tahkiyesi bakımından önemli ve başarılı olduğu hikâyelerinden birisidir.”¹⁴

Bulut, *Baharı Göremeyen Çocuklar* adlı hikâye kitabında birlik ve beraberlik mesajları verir. “Şevket Bulut’un hikâyelerinde Alevi olan ile olmayan arasındaki birlikteliği gösterme, inşa etme çabasını sezdiren bahislerle gündeme gelen Aleviler ve Alevilik algısı, yazarın Aralık 1978 Maraş Olayları’ni konu alan hikâyelerinde daha geniş olarak tartışılır. Şevket Bulut’un hikâyelerinde gündeme getirilen Alevilik konusu, Maraş Olayları öncesini anlatan hikâyeler ve Maraş Olayları’ni konu edinen hikâyeler etrafında değerlendirilebilir.”¹⁵

Şevket Bulut, sanatçının eser verirken politikanın içine girmemesi gerektiğini belirtir. İdeolojisi görülebilen eser ucuz sanal eserdir. Kendisini politikanın içine kaptıran kimse sanatçılığından çok şey kaybeder. Bulut’a göre yazar ülkenin sorunlarını eserlerine alarak bu meselelerin çözülmesine ön ayak olmalıdır. Bu bağlamda yazar politikacıya yön vermelidir. Sanat toplumun çıkarlarına hizmet etmelidir.

Şevket Bulut toplumcu hikâyelerinde Marksist edebiyatta olduğu gibi ağa ile çiftçi arasında bir çatışmayı ön plana çıkarmaz. O, İnsan hürriyetini ve mülkiyet hakkını savunur. Böylece çalışmayı, alın terini ve helal kazancı ihsan varlığı için bir görev sayar.

Bulut, sanatçının halkla iç içe olması gerektiğini belirterek; yerli malzeme, yerli anlatım ve yerli bir görüşle dünyada söz sahibi olunabileceği söyler. “Batıya özentisi daima güdük eserler doğuracaktır. Nitekim Yaşar Kemal’in, Kemal Tahir’in, Tarık Buğra’nın başarılarını bu yönde aramak gerekir...”¹⁶

Hikâyelerinde halkı savunan, milli ve mahalli eserlerini gerçekçi-gözlemci tarzda okuyucusuna sunan

Bulut’un hikâye anlayışını şu başlıklar altında verebiliriz:

Hikâye, romana geçiş için bir basamak değildir: Bence, hikâye başlı başına bir türdür... Romanda başarılı olan, bir yazar bir hikâye denediği zaman acemilikleri ortaya çıkar. Hikâye her şeyden önce yoğunluk, ustalık ve incelik ister... Üç-beş sayfa içinde, okuyucunun önüne koca bir dünya sermek kolay değildir...¹⁷

Hikâyeler ideoloji için yazılmamalıdır: Sosyal-gerçekçi ve güdümlü hikâyecilerin ideolojik hikâyeleri, kuru sefalet tabloları, küfür dolu pasajları bizim Anadolu insanımızı veremez. Kahramanlar, köy filmlerindeki mini etekli kızlara, foter şapkalı, kravatlı koy delikanlılarına benzerler. Yapmacık bizden çok uzaktır.¹⁸

Hikâyede mahallilikten milliliğe, millilikten evrenselliğe gidilir: Şevket Bulut milli benliğe sahip çıkılarak, dünya çapında başarılı ve kalıcı eserler verilebileceğini belirtir. Şevket Bulut, hikâyenin bizde milli bir tür olduğunu ve Dede Korkut Hikâyeleri, Mevlana’nın Mesnevisi, Kelile ve Dinme, Gülistan ve Bostan’ın birer temel eser niteliğinde olduğunu; modern, hikâyeye geçmeden önce bu eserleri iyice okuyup hazmetmek gerektiğine inanır.¹⁹

Hikâyeleri genellikle gerçekçi-gözlemci tarzda yazılmıştır: Bulut, Adana, Erzurum, Ordu, Kahramanmaraş, Sivas gibi çeşitli bölgelerde görevi gereği bulunmuş ve Anadolu insanım çok yakından tanıyıp gözlemlemiştir. Köy, kasaba ve şehir yaşantısını yakından bildiği, mesleği gereği birçok bölgeyi gezme imkânı bulduğu için, derlediği birçok malzemeyi hikâyelerinde kullanmakta, başarısının halka bağlı olduğunu gizlememektedir.²⁰

Hikâyelerde yaşanmış ve yaşanması muhtemel olaylar vardır: Bulut’un hikâye anlayışında şöyle bir metod göze çarpar:

- Konu gerçek, kişiler hayali,
- Kişiler gerçek, konu hayali,
- Hem konu, hem kişiler hayali,
- Hem konu, hem kişiler gerçek.

Hikâye yazmak için birikim olmalıdır: Belli bir birikim olmadan, günlük olaylardan hikâye çıkarmak zor iş... Benim için bazan bir davranış bir tek cümle bile sonradan hikâye konusu olabilir... Bir çocuğun ağlamasından, bir kuşun ötüşünden bile hikâyelerime bazı motifler katarım.. Demek istediğim, günlük olaylar beni çok değişik şekillerde etkiliyor...²¹

¹³ Eshabil Karademir, “Oynaş Yazarı Şevket Bulut’la bir Konuşma”, Hisar Dergisi, Temmuz, 1977.

¹⁴ İhsan Safi, Şevket Bulut’un “Kuyruğu Kesilen At” Hikâyesi, İlmî Araştırmalar, Sayı: 25, 2008, 122.

¹⁵ Alpay Doğan Yıldız, Şevket Bulut’un Hikâyelerinde Aleviler ve Alevilik Algısı, Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, 2011, Sayı 59, s.342-343.

¹⁶ Şevket Bulut, Abbas Sayar’ın “Yılkı Atı” Romanının İncelenmesi, Hareket dergisi, S. 63, s.41-45.

¹⁷ Ümit Fehmi Sorgunlu, agm.

¹⁸ Şevket Bulut, Mustafa Kutlu’nun “Ortadaki Adam” İsimli Hikâye Kitabının Tahlili, Hareket dergisi, S. 59, Kasım 1970.

¹⁹ Abdurrahman Topalbekiroğlu, “Şevket Bulut’un Hikâyeciliği ve Hikâyelerindeki Temalar”, Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Yayınlanmamış Bitirme Tezi. Erzurum. 1999

²⁰ Hasan Şahmaranoğlu, Şevket Bulut’un Son Hikâye Kitabı: Yıkık Minare, Gündüz gazetesi (tarihsiz).

²¹ Ümit Fehmi Sorgunlu, agm.

Mekân seçimi önemlidir: Bulut, hikâyelerini yazarken gözleme, kişi ve mekân seçimine çok önem verir. Bir hikâye için 3000 metre yüksekliğindeki Nurhak dağına çıkabilecek kadar titizdir.

Şevket Bulut, Ömer Seyfettin'in öncülüğünü yaptığı millî ve gerçekçi hikâye tarzını devam ettirir: Ömer Seyfettin'den sonraki hikâyeciler oldukça değişik bir çizgi takip etmişlerdir. Dil, üslûp ve ideoloji bakımından da halkla bütünleşemeyen bu yazarlar halktan kopuk olarak görülürler. Şevket Bulut ise halkın inançlarına, gelenek ve göreneklerine, düşüncelerine vb. bağlı kalarak Anadolu'nun gerçeklerini anlatır.

Şevket Bulut'un amacı memleket sorunlarını irdelemektir: Bütün hikâyelerinde bu tem'i vurgulayan yazar, bir nevi Ömer Seyfettin ve Refik Halit Karay'ın öncülüğünü yaptığı "millî hikâyecilik" anlayışı yolunda eserler verir. Bulut, bu bakımdan Ömer Seyfettin mektebinde yer alır.

Şevket Bulut'un hikâyelerinde çok zengin bir şahıs kadrosu görülür: Onun hikâyelerinde günlük hayatta karşılaşılabileceğimiz şahıslardan başka, Anadolu'da geçmişte yaşamış olan insan tiplerini de görmekteyiz.

Yazar, hikâyelerini sade bir dille yazmıştır: Bulut, eserlerini sade dil ve akıcı üslûpla kaleme alır. O, birçok hikâyesinde şive taklitlerin ve ağız özelliklerini başarıyla kullanır. "Bulut'un üslûbu yalın, kelime hazinesi zengindi. Mahalli kelimelerden, deyimlerden, atasözlerinden, menkıbelerden ve masallardan faydalanarak kendine özgü bir Türkçeyle Anadolu hikâyeleri yazdı. Kahramanların nükteli konuşmaları bir zenginlik getirdi eserlerine."²²

Maupassant tarzı hikâye anlayışına yakındır: Dünya hikâyecilerinden özellikle Maupassant'dan hikâyecilerden etkilendiği görülür. Bazı hikâyelerinde Çehov'un da etkisinden bahsedebiliriz.

Sonuç

Şevket Bulut, hikâyelerinde Anadolu ve Anadolu insanını gerçekçi gözlemci bir anlayışla dile getiren yazarlardan biridir. Bu bakımdan onu bir "Anadolu hikâyecisi" olarak tanıtabiliriz. O, Anadolu'nun zengin kültürünü eserlerinde sade bir dille ve akıcı bir üslûpla anlatır. Eserlerinde; gelenek-görenekler, menkıbe, efsane, keramet, zenginlik, fakirlik, sevinç, hüzn, kadere razı olma, menfaatler, bilgelik vb. konuları işleyen yazar, Türk hikâyeciliği içerisinde Ömer Seyfettin, Refik Halit Karay ve Reşat Nuri Güntekin hikâyesinin bir devamıdır. Bulut; hikâyelerini millî, milliyetçi ve İslamcı bir bakış açısıyla kaleme alır.

Cumhuriyet Dönemi hikâyesinde modernizmin ve teknolojinin emredici yaşam tarzına direnen, gelenekselden kopmayan, aksine onu yücelten bir yazar olan Şevket Bulut, "Yeni Gelenekçi" hikâye anlayışıyla Rasim Özdenören, Durali Yılmaz, Şevket Bulut, Mustafa

Kutlu'ya yakın güçlü bir hikâyecidir. Bu bakımdan 1970 sonrası Türk hikâyesinin iyi anlaşılması için Şevket Bulut'un hikâyeleri büyük önem taşır.

Kaynakça

AVCI, Ramazan (2007), Şevket Bulut ve Kahramanmaraş, Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 33, Mayıs-Haziran.

BULUT, Şevket (tarihsiz), Abbas Sayar'ın "Yılık Atı" Romanının İncelenmesi, Hareket dergisi, S. 63.

BULUT, Şevket (1970), Mustafa Kutlu'nun "Ortadaki Adam" İsimli Hikâye Kitabının Tahlili, Hareket dergisi, S. 59, Kasım 1970.

EREN, Arif (2007), Bir Anadolu Hikâyecisi Şevket Bulut, Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 33, Mayıs-Haziran.

KARABULUT, Mustafa (1997), Şevket Bulut Hayatı ve Eserleri, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Yüksek Lisans Tezi, Elazığ.

KARABULUT, Mustafa (2002), Şevket Bulut'un Hayatı ve Hikâye Anlayışı, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 12, Sayı: 2, Sayfa: 183-190, Elazığ.

KARADEMİR, Eshabil (1977), "Oynaş Yazarı Şevket Bulut'la bir Konuşma", Hisar Dergisi, Temmuz.

KARADIŞOĞULLARI, Ekrem (2007), Şevket Bulut ve Hikâyeciliği, A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, Sayı: 33, Erzurum.

SAFİ, İhsan (2008), Şevket Bulut'un "Kuyruğu Kesilen At" Hikâyesi, İlmî Araştırmalar, Sayı: 25.

SORGUNLU, Ümit Fehmi (1980), Hikâyeci Şevket Bulut ile Bir Konuşma, Kayseri, Küçük Dergi Sayı: 12, Mayıs.

ŞAHMARANOĞLU, Hasan, Şevket Bulut'un Son Hikâye Kitabı: Yıkık Minare, Gündüz gazetesi (tarihsiz).

TOPALBEKİROĞLU, Abdurrahman (1999), "Şevket Bulut'un Hikâyeciliği ve Hikâyelerindeki Temalar", Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Yayınlanmamış Bitirme Tezi, Erzurum.

TÜRK, Ahmet (1996). Şevket Bulut ile Yapılan Son Konuşma, Dergâh, Edebiyat Sanat Kültür Dergisi, C. VII, Sayı: 82, Aralık.

YILDIZ, Alpay Doğan (2011), Şevket Bulut'un Hikâyelerinde Aleviler ve Alevilik Algısı, Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, Sayı 59.

²² Arif Eren, Bir Anadolu Hikâyecisi Şevket Bulut, Alkış, 2 Aylık Kültür Sanat Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 33, Mayıs-Haziran 2007, s.3.